

РЕШЕНИЕ

№ 7075

гр. София, 18.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **9268** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба вх. № 22409 от 27.09.2012г., подадена от Е. А. Орловска срещу Решение № 45/17.08.2012г. на управителя на Националния осигурителен институт (НОИ), с което е отхвърлена жалбата ѝ срещу разпореждане № [ЕГН], издадено от длъжностното лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори” при Националния осигурителен институт (НОИ), на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори за лица с постоянен адрес в чужбина.

В обстоятелствената част на жалбата най-общо се излагат възражения срещу оспореното решение като неправилно и незаконосъобразно. Според жалбоподателката, считано от 01.01.2012г. разпоредбата на чл. 94, ал.1 от КСО е изменена и е отпаднало изискването за прекратяване на осигуряването, като задължителна предпоставка за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Изразено е искане за отмяна на решението на управителя на НОИ, както и на разпореждане № [ЕГН] на ръководител дирекция „Европейски регламенти и международни договори”.

Ответникът – управителя на Националния осигурителен институт, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Н. оспорва жалбата и поддържа становище за нейната неоснователност.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

С формуляр Е 202 I („Проучване на молба за пенсия за старост”) с вх. № 94Е-30179-1 от 20.09.2011г., от италианската компетентна институция, до дирекция „Европейски регламенти и международни договори” е изпратено заявлението за отпускане на българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, подадено от Е. А. Орловска на 26.05.2011г.

Съгласно чл. 68, ал.1-2 от КСО (в редакцията до 31.12.2011 г.) право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива от жените при навършване на 60-годишна възраст и 34 години осигурителен стаж.

Въз основа на представените български оригинални документи са зачетени 10 години, 04 месеца и 28 дни осигурителен стаж, положен при условията на чл. 104, ал. 3 от КСО и 05 години, 11 месеца и 03 дни осигурителен стаж от трета категория труд.

Разпоредбата на §4, ал. 2 от Преходните и заключителни разпоредби на КСО дава възможност до 31.12.2014г., включително жените, които имат 10 години осигурителен стаж, положен при условията на чл. 104, ал. 3, да се пенсионира преди навършване на възрастта по чл. 68, при условие че имат сбор от възрастта и осигурителен стаж 90 и имат навършена 47-годишна възраст.

Съгласно чл. 104, ал. 3 от КСО за работниците, инженерно-техническите специалисти и ръководните служители до ръководител на участък включително, заети на работа под земята в подземните рудници, в подземните геологопроучвателни и хидротехнически обекти, в тунелното и подземното минно строителство една година осигурителен стаж от първа категория се зачита за три години осигурителен стаж от трета категория.

На това основание, осигурителният стаж от 10 години, 04 месеца и 28 дни, положен по условията на чл. 104, ал. 3 от КСО е превърнат в 31 години, 02 месеца и 24 дни осигурителен стаж от трета категория труд. Общият български осигурителен стаж, превърнат към трета категория труд, възлиза на 37 години, 01 месец и 27 дни.

Към датата на подаване на заявлението за пенсия (26.05.2011г.) Е. А. Орловска е навършила 47 години, 03 месеца и 01 ден. Сборът от възрастта и осигурителния стаж е 84-04-28.

С формуляр Е 205 I („Удостоверение за осигурителни периоди в Италия”) от 01.09.2011г. италианската компетентна институция е потвърдила 07 години, 10 месеца и 01 ден италиански осигурителен стаж.

Предвид обстоятелството, че българският осигурителен стаж е недостатъчен, за да се получи сбор от осигурителния стаж и възрастта 90, за преценката на правото на пенсия, на основание чл. 6 от Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност, към българския осигурителен стаж за правото на пенсия е сумиран италианския осигурителен стаж от 07 години, 10 месеца и 01 ден. Съгласно посочената разпоредба компетентната институция на държава-членка, съгласно чието законодателство придобиването на правото на обезщетения зависи от завършването на периоди на осигуряване, зачита до необходимия размер периодите на осигуряване, завършени съгласно законодателството на всяка друга държава-членка, все едно че периодите са завършени съгласно прилаганото от нея законодателство. В резултат на сумирането, общият български и италиански осигурителен стаж възлиза на 44 години, 11 месеца и 28 дни, а сборът от възрастта и осигурителния стаж е

92-02-29.

В т. 7.1 от формуляр Е 202 I италианската институция е вписала, че Е. Орловска продължава да осъществява трудова дейност като наето лице. С писма с изх. № 94Е-30179-1#1 от 19.10.2011 г. и изх. № 94Е-30179-1#2 от 20.01.2012 г. е изискано от Е. Орловска да представи декларация за датата, на която е прекратила осигуряването си в Италия.

Със заявление с вх. № 94Е-30179-1#3 от 08.03.2012 г., изпратено посредством италианската компетентна институция, Е. Орловска изрично е декларира, че няма прекъсване в осигуряването си на територията на Италия.

На основание чл. 94, ал. 1 от КСО, с разпореждане № [ЕГН], изх. № 94Е-30179-1 от 10.05.2012 г. на дирекция „Европейски регламенти и международни договори” е отказано отпускането на българска лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Разпореждането е обжалвано пред управителя на НОИ с жалба вх. № 94Е-1599-1/07.08.2012г. Издадено е решение № 45/17.08.2012г., подписано от подуправителя на НОИ, с което жалбата е приета за неоснователна и отхвърлена.

По делото не са представени данни за датата, на която решението на управителя на НОИ е получено от Е. Орловска. Същото е оспорено пред Административен съд – София град с жалба вх. № 94Е-1415-1/21.09.2012г. на НОИ. Предвид липсата на доказателства, които да установяват датата, на която оспореният акт е връчен на жалбоподателката, съдът приема, че е спазен законоустановения срок за обжалване, съгласно чл. 118, ал.2 от КСО.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По силата на разпоредбата на чл. 117, ал.4 от КСО, компетентен да се произнесе по жалби срещу разпорежданията за пенсии, отпуснати по международни договори за лица с постоянен адрес в чужбина е управителя на Националния осигурителен институт. Оспореният административен акт е издаден от подуправителя на НОИ, който, съгласно чл. 37, ал.3 от КСО изпълнява функциите на управителя на НОИ при отсъствие на последния. По делото е представена заповед № 1455 от 03.08.2012г. на подуправителя на НОИ, видно от която на управителя на НОИ е разрешено ползване на годишен отпуск за периода 06.08.2012г. – 17.08.2012г. включително. Решение № 45 е издадено на 17.08.2012г. и подписано от подуправителя на НОИ при удостоверение отсъствие на управителя на НОИ. Следователно, решението е издадено от компетентен орган. Същото е в изискуемата от закона писмена форма и при издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спорът между страните се свежда до правилното приложение на материалния закон.

Заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст е подадено от жалбоподателката на 26.05.2011г. когато в сила е разпоредбата на чл. 94, ал.1 от КСО в следната редакция: Пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото, а за пенсиите за осигурителен стаж и възраст - от датата на прекратяване на осигуряването, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването. Ако документите са подадени след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването, пенсиите се отпускат от датата на подаването им. Действително, налице е изменение на законовия текст, обн. ДВ,

бр. 100/2011г./ като същото е в сила от 01.01.2012г., т.е., след подаване на заявлението за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст. Съгласно законовото изменение текстът на разпоредбата на чл. 94, ал.1 от КСО гласи: Пенсиите се отпускат от датата на придобиване на правото, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от тази дата. Ако документите са подадени след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото, пенсиите се отпускат от датата на подаването им. Разпоредбата е приета с § 6 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2012г., обнародван в Държавен вестник, брой 100 от 20.12.2011г., в сила от 01.01.2012г. Доколкото липсва изрична разпоредба за обратно действие, ЗБДОО за 2012 г., обнародван в Държавен вестник, брой 100 от 20.12.2011г., действа занапред, считано от 01.01.2012 г., поради което същият не е приложим към 26.05.2011 г. - датата на подаване на заявлението за пенсия.

Освен изложеното, в случая неоснователни са твърденията на жалбоподателката, че изискването за прекратяване на осигуряването е отпаднало, в резултат от изменението на КСО. Изискването е формулирано в нормата на чл. 94, ал.2 от КСО, съгласно която пенсиите за осигурителен стаж и възраст на лицата по чл. 4, ал. 1, т. 1 - 4 и 6 и чл. 4а се отпускат от датата на прекратяване на осигуряването, ако заявлението с необходимите документи е подадено в 6-месечен срок от придобиване на правото, съответно от прекратяване на осигуряването. Ако документите са подадени след изтичане на 6-месечния срок от придобиване на правото, съответно - прекратяване на осигуряването, пенсиите се отпускат от датата на подаването им.

В разглеждания случай със заявление с вх. № 94Е-30179-1#3 от 08.03.2012 г., изпратено посредством италианската компетентна институция, Е. Орловска изрично е декларирала, че няма прекъсване в осигуряването си на територията на Италия. В т. 7.1 от формуляр Е 202 I италианската институция е вписала, че заинтересованото лице продължава да осъществява трудова дейност като наето лице. Следователно, от страна на Е. Орловска не са изпълнени изискванията на цитираната по-горе разпоредба на чл. 94, ал.1 от КСО, тъй като не е прекратено осигуряването.

Предвид изложеното, жалбата на Е. А. Орловска срещу Решение № 45/17.08.2012г. на управителя на Националния осигурителен институт, с което е отхвърлена жалбата й срещу разпореждане № [ЕГН], издадено от длъжностното лице в дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ при Националния осигурителен институт (НОИ), на което е възложено ръководството на дейността по отпускане и изплащане на пенсиите по международни договори за лица с постоянен адрес в чужбина се явява неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София – град, I отделение, 16-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. А. Орловска срещу Решение № 45/17.08.2012г. на управителя на Националния осигурителен институт.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от получаване на съобщението до страните, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: